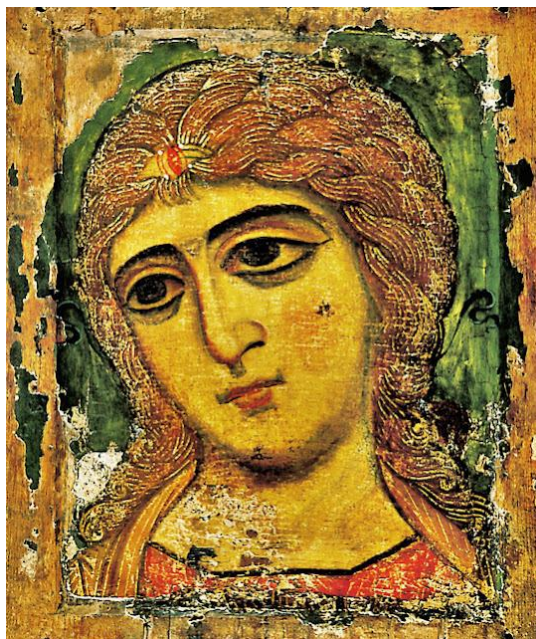

Biblické tajemství Archy Gabriela

Co víme o andělech a archandělech? Jaká tajemství jsou spojena s archandělem Gabrielem? Mnoho záhad je spojeno s archandělem Gabrielem a tajuplnými událostmi dnešních dnů, Antarktidou, tzv. světovou vládou.

Od září 2015 se v biblických zemích Východu odehrálo mnoho tajuplných událostí. Mnohé věci je možné považovat za fejk, ale není možné vše utajit.

„11. září 2015 kolovaly po internetu naprosto neuvěřitelné zvěsti, že pod hlavní svatyní islámu - Velkou mešitou v Mekce - byla objevena legendární ‚Archa archanděla Gabriela‘.

Podle tradice předal archanděl Gabriel (tentýž, který Panně Marii oznámil blížící se narození Ježíše a proroku Mohamedovi nadiktoval Korán) zakladateli islámu jakousi archu či schránku, v níž byla ukryta ‚ohromná síla‘. Mohamed dostal pokyn, aby archu zakopal na ‚místě uctívání a modliteb‘, odkud neměla být vyjmuta, dokud se nepřiblíží konec světa.

Když se tým 15 stavebních dělníků pokoušel nalezenou schránku přemístit, došlo k uvolnění silné energie, která celý tým okamžitě zabila a převrátila obrovský stavební jeřáb.“

Dne 11. září 2015 média informovala o pádu stavebního jeřábu poblíž Velké mešity. Bylo hlášeno úmrtí 111 poutníků, ale oficiální příčina incidentu byla připsána silnému větru.

Druhý pokus o vyzvednutí archy se uskutečnil 24. září a byl doprovázen masivním „uvolněním plazmy“, které způsobilo smrt více než 4 000 lidí, uvedla Sorcha Faal. Oficiální zdroje uváděly, že toho dne v Mekce zemřelo 2 000 lidí, ale jako příčina jejich smrti byla oznámena hromadná tlačeniice v davu poutníků, přičemž saúdské úřady počet obětí značně podhodnotily.

Bloger Sorcha Faal v této souvislosti píše, že „Strážce dvou svatyní“ (titul saúdskoarabského krále) kontaktoval hlavu ruské pravoslavné církve patriarchu Kirilla, aby hierarchu upozornil na záhadný objev z 11. září, jehož objev provázela řada nevysvětlitelných jevů.

Pokud jde o obsah rozhovoru mezi ruským patriarchou a „Strážcem dvou svatyní“, šlo pravděpodobně o jakýsi starobylý islámský rukopis, který ruská pravoslavná církev zachránila z rukou katolických křižáků a který je znám pod názvem „Poučení archanděla Gabriela proroku Mohamedovi“.

„Po katastrofálním počtu obětí, způsobeného druhým pokusem Saúdské Arábie zmocnit se tohoto záhadného zařízení, kontaktovali Jeho Svatost patriarchu Kirilla emisaři Velké mešity ohledně jednoho z nejstarších islámských rukopisů, který je v držení Ruské pravoslavné církve a který byl zachráněn před římskokatolickými křižáky v roce 1204, když vyplenili chrám Svaté Moudrosti (nyní známý jako katedrála Hagia Sofia) v Konstantinopoli (nyní Istanbul, Turecko) pod názvem ‚Poučení Gabriela Mohamedovi‘.

Co se týče obsahu tohoto starobylého islámského rukopisu „Poučení Gabriela Mohamedovi“, ten se soustředí na skupinu pokynů, které dal archanděl Gabriel Mohamedovi v jeskyni zvané Hirá, která se nachází na hoře zvané Džabal an-Núr nedaleko Mekky, kde byla Mohamedovi svěřena do péče „krabice či archa“ „nesmírné síly“, kterou nesměl používat, protože patřila Bohu a měla být uložena v chrámu na „místě uctívání andělů před stvořením člověka“ až do jejího dalšího zjevení v den Yawm al-Qiyamah, což doslova znamená „den vzkříšení“.

Po obdržení této informace se ruský prezident Vladimir Putin rozhodl vyslat vědecko-výzkumné plavidlo „Admirál Vladimírskij“ do saúdského přístavu Džidda, aby archu vyzvedlo na palubu a přepravilo ji do Antarktidy. Na ochranu mise plavidla „Admirál Vladimírskij“ a jeho vzácného nákladu vypustilo Rusko dva vojenské satelity a poskytlo doprovodnou skupinu - flotilu několika válečných lodí, záchranný remorkér a tanker, zapojené v té době do manévrů na vodní ploše Indickém oceánu."

To vše se může zdát zvláštní, ale mnohé z uvedených skutečností jsou zcela pravdivé.

Plavidlo „Admirál Vladimírskij“ skutečně zavítalo do přístavu Džidda. Nebylo podáno žádné oficiální vysvětlení důvodů této návštěvy, ale média informovala o jakési „obchodní návštěvě“. Igor Dygalo, oficiální mluvčí ruského námořnictva pro styk s veřejností, při této příležitosti uvedl, že plavidlo vplulo do přístavu, „aby si posádka odpočinula a doplnila zásoby vody a potravin na potřebnou úroveň“.

12. února 2016 Patriarcha moskevský a vši Rusi Kirill se na Kubě setkal s papežem Františkem. Informoval o tom vedoucí synodálního oddělení pro vnější církevní vztahy, metropolita Volokolamský Hilarion. K tomuto historickému setkání představitelů obou církví nedošlo již téměř 1000 let.

Zatímco přesná povaha rozhovorů mezi patriarchou Kirillem a Františkem zůstává na vyšší úrovni utajena, analytici ve zprávě poznamenávají, že „starobylý tajný rukopis“ byl patriarchovi Kirillovi předán papežem Františkem a souvisí s Gabrielovou archou, jejíž legenda říká, že ji napsali přímo „strážci“, o nichž se mluví v Henochově knize.

Zpráva uvádí, že 6. prosince 2015 vyrazila z přístavu Džidda v Saúdské Arábii do Antarktidy vojensko-námořní výzkumné plavidlo „Admirál Vladimírskij“, které doprovázela rozsáhlá námořní armáda vyslaná na ochranu prezidentem Putinem.

V prosinci se eskadra zastavila v přístavu Džidda, a to navzdory zákazu vstupu nevěřících na svatou půdu Mekky a Medíny. Patriarcha Kirill následně navštívil Antarktidu a kostel Nejsvětější Trojice v Antarktidě bezprostředně po setkání s britskou královnou Alžbětou a papežem Františkem na Kubě (17. února 2016). Druhá událost zůstala ve světě rovněž bez povšimnutí.

John Kerry odletěl do Antarktidy 11. listopadu 2016, kde proběhla uzavřená diskuse a podpis nové mezivládní smlouvy, podle níž je návštěva Antarktidy soukromými plavidly na 35 let uzavřena bez předchozího souhlasu zmocněnce pro tuto problematiku.

K těmto informacím lze přistupovat různě, ale vyvolávají mnoho otázek právě o této Gabrielově arše, o tom, kde se nyní nachází a zda tyto události předznamenávají biblický „konec světa“, stejně jako o roli Ruska v tom všem.

Odpovědi na tyto otázky přišly prostřednictvím vědomého snění, a proto samozřejmě nemohou být založeny na artefaktech. Proto ovšem nejsou pro skeptiky, kteří všude hledají důkazy a objevují další fejky. Tyto informace nemají za cíl urazit ničí náboženské nebo národní cítění, lze jim věřit, ale také nikoli. Každý si vybere to své.

Takže...

V horách se vznáší šedá mlha a pokrývá jejich mechovité výběžky. Potok rychle zurčí mezi kameny a valouny. Sluneční paprsek se však náhle proměnil v duhu a stanul jako most mezi dvěma vrcholy. Chuchvalce mlhy spěchají pryč od bělohřívého mraku. Najednou však mrak opravdu vypadal jako kuň, a jezdec, majestátní a mohutný obr, jel po horách jakoby po kopečcích. A jeho modré oči se leskly jako blesky a vousy - ty měl hustší než lesy těch hor.

„Á, opět se setkáváme... Poznáváš Svjatogora-velikána? Dnes tě zavezu ke své sestřičce, bude ti vyprávět nové, úžasné příběhy o dobách dávno minulých i

dnešních, ve vašich dnech probíhajících. Ale ničemu se nepodivuj, vždyť ne všechno je vám známo a představováno tak, jak to je.“ - najednou zaburácel obrův hlas na obloze. A pak mě jakási neznámá síla vynesla vzhůru a ruka obra byla jako nedobytná skála - jeho prsty byly mohutné útesy. Teď se však kolem mě seřadily jako kamenné strážce a hory se vznášely kdesi daleko dole a duha se tam prohýbala jako most.

A v dálce na jedné z hor svítí světlo a sedí tam rusovlasá dívka, copánky má spletené kolem obličeje a šaty oslepují oči bílým světlem.

Je stejného vzrůstu jako Svjatogor a hory jsou jí pod pasem. Tu natáhla dlaň a Svjatogorovy prsty se rozestoupily a vytvořily s tou dlaní most.

A oči bezedné té dívky svítí a září hřejivým zlatem, a úsměv září na její tváři... obličeji...

Ale vždyť tato tvář je na ikoně, někde jsem ji viděla... Zářivá tvář anděla „Zlaté vlasy“ je navlas stejná.

„...Ach, nediv se, nediv...“ - náhle se ozvala ta nejněžnější řeč, jako když zvoní zvonečky. „Vždycky jsem měla takovou tvář, i když jsem přišla do starobylé země Sva, vám známé jako Borea, se svým bratrem z království nadpozemského, kterému teď říkáte Irij. Ach, jak je to dávno, jak dávno to bylo...! Lidé na všechno zapomněli a mé jméno a jméno dcery mého bratra spojili v jedno, tak nás oslovovali Zlatogorkami, neboť jsme pro ně byli jako velké hory a měli jsme zlaté vlasy. Tak si nás i pletli, ačkoliv já jsem Zlatogorušky Svjatogorovny teta, ale nuže dobrá, jestliže tehdy pletli, tak teď to vůbec nepochopí...“

A uslyšíte-li můj příběh, budete z těchto příbuzenských vztahů zmateni. Jen ten, kdo dokáže naslouchat nejen uchem, ale i srdcem, pochopí moje skazy a historii dávných časů.

V Iriji Vyšším, který je v sedmém nebi (podle vašich představ o dimenzi je to sedmý svět), jsme ohniví duchové, kdybyste nás potkali. A tam rodíme ohnivá těla pro tytéž duchy, aby se mohli vtělit do ohňového světa. Nerodíme je však tělesně jako ve vašich světech, nýbrž ohnivě silou své mysli, silou mysli dvou ohnivých duchů se rodí ohnivě tělo pro třetího ducha.

Takže, můj bratr se oženil ohnivým sňatkem s jogínkou z prastaré Lemurie, z rasy Lunbo, o nichž jsme vám mnohokrát vyprávěli, z Deji-země (Faetonu). A stvořili ohnivě tělo Zlatogorce, která se stala dcerou mého bratra a manželkou Tarcha Perunoviče.

Tenkrát jsem odešla do vzdáleného vojska a své ženské rysy nechala za sebou, neboť mezi válečníky není místo pro ženské slabosti. Válečníkem však může být každý duch, jak ten, který v inkarnacích nesl ženský úděl, tak i ten, který nesl mužský úděl, vždyť i vy v inkarnacích měníte svá hustá těla a stáváte se příslušníky různých pohlaví. V jedné inkarnaci ženou, v jiné mužem, podle toho, co je vám v životě určeno, v pracích a lekcích nebo ve světlych misích. Duch je stejně silný navzdory ženskosti či mužskosti, a ženské tělo by nemělo být ponižováno, jak se,

bohužel, stalo zvykem u mnoha pozemských národů poté, co Anunnaki z čertogu Nibiru ovládli Mátušku-Zemi.

Odešla jsem tedy k vojsku, kterému říkáte andělské, inkarnujíc se v okřídleném čertogu, kde se vtělil i můj bratr. Jenom mého bratra v andělském těle jste později poznali pod jménem Michael a mě pod jménem Gabriel. Bojovníci-andělé nemají pohlaví, vždyť je to prostě vojsko, jako kosmická kasta, bojovníci světla v andělských tělech se inkarnují pro boj, a ne aby vytvářeli těla pro inkarnující se duchy. Zde se tělo anděla vytvoří samo duchem světla, když se ten rozhodne stát se bojovníkem. Podle tradice ve vašem světě jsme však všichni dostali mužská jména.

Ale o tom tady dneska nebudu mluvit...“ - pomalu promluvila Svjatogorova sestra. A najednou se světlo kolem zablýsklo ještě jasněji a za zády jí mohutně zazářila křídla, pohled se stal rozhodným a pevným, v ruce se zaleskl ohnivý meč, rozpletly se zlaté copy a kudrny se jí rozsypaly po ramenou.

„Za dávných časů, když jsme si uvědomili, jaká síla vtrhla do hranic této galaxie, jsme se odebrali do vojska, abychom se postavili plné moci antisvěta a nějak mu zabránili proniknout do jiných světů,“ ozval se náhle hlas proměněné děvy, která se stala andělem.

„Bylo nás osm duchů, později se k nám připojilo mnoho duchů-pomocníků z andělské civilizace, kde jsme se také kdysi inkarnovali v 7D světech v čertozích Labutě a Orla (viz témata: Andělé, věšticí ptáci a další ptačí lidé: kdo jsou?; Příběh Luciferova pádu).

Anunnaki ze systému Nibiru jsme poznali jako padlou civilizaci dávných zaniklých hvězd. Vzpomněli jsme si, jak se pro ně černý duch, zvaný Lucifer nebo Satanael, stal bohem, a oni se stali vetřelci světů.

Tehdy jsme se rozhodli, že se budeme neustále zjevovat Anunnaki vyvolenému národu. Vždyť tento národ, geneticky a duchovně znetvořený vetřelci a prakticky jimi selektivně vyšlechtěný, stále kladl odpor a nechtěl zcela plnit vůli svých zotročovatelů, kteří se mu představili samotným Absolutnem a Bohem Stvořitelem. Pouze kněží tohoto falešného boha se stali tupým nástrojem vetřelců a začali z vlastních lidí dělat stádo, z něhož se rozhodli vytvořit armádu dozorců nad všemi lidmi a rasami, nad vším živým na této planetě i ve Sluneční soustavě.

A potom, po příletu lodí Anunnaki a ‚zázracích‘ jejich techniky před zástupem prostých pastýřů, jsme přicházeli my a vyprávěli jim pravdu. V té době nám tito pastýři dali jména. Mně říkali jménem Gavriel, což v jejich starověkém jazyce znamená ‚Boží síla‘. Tehdy nás správně pochopili, že nemáme vlastní sílu, stejně jako všechno jsoucí, ale jsme pouze průvodci síly vesmíru - Absolutna či Boha. Mého bratra nazývali Michaelem.

Jednoho dne opět připlula černá loď s ohnivou vlečkou, na níž Anunnakiové přišli k lidem. Lidé se odvážili říci této lodi, kterou považovali za samotného Boha nebo Jeho Slávu, jak říkali, že neví, jak mu mají věřit. Vždyť některé síly jim říkají, že je jeden Bůh, a pak se objeví jiné síly a také konají dobro, kdo jsou. Tak se ptali na

nás. A z lodi jim bylo odpovězeno, že jsme démoni a pokoušíme je a konáme zdánlivé dobro. Tak jsme se hned objevili před lodí Anunnaki. Nemohli jsme však přijmout otevřený střet, vždyť pak by Země shořela a otevřel by se portál, o kterém snil Satanel pro své další dobývání světů.

Mohli jsme pouze lidem poskytnout jídlo před Anunnaki a materializovali jsme mnoho obilí a tučných stád. Tehdy byl z lodi vyslán ničivý paprsek, odrazili jsme ho mečem, ale nebylo jak ho uhasit. Bitva už-ůž se chystala začít. Věděli jsme, že síly jsou vyrovnané, vždyť za nimi stál Satanel. Ten paprsek pocházel z jeho energií. Mohli jsme paprsek jen oslabit, ale pak se Anunnaki z lodi obrátili k lidem, kteří se skrývali mezi kameny. Řekli, že je to pokušení, že jídlo si musí zasloužit potem a krví, i spálili chleby a stáda svým paprskem. Pohrozili lidem, že spálí nejen ‚plody pokušení‘, ale i plody jejich práce. Začali vypalovat osady, ničit kameny a všemožně děsit, zadržující nás energiemi Satanaela, nutíce nás použít oheň osmé dimenze. Vždyť jedině tato zbraň mohla zastavit Satanaelovy energie, ale zároveň prolomit portál ve vašem trojrozměrném světě. Právě na to Satanael čekal, nutil nás, abychom mu otevřeli dveře do jiných světů pro jeho dobývání, vždyť jeho pekelný oheň antisvěta hasl, když se snažil prorazit takovými portály do vyšších světů.

Obecně je celá jeho válka s námi velkou provokací, abychom mu otevřeli portály do vyšších světů používše zbraně, které mohou být silnější než jeho energie z díry antisvěta.

Tehdy si podmaňovali lidi pouze silou strachu, vypalující osady a nazývající to trestem Hospodinovým za neposlušnost. Někdy se nám podařilo zachytit obludný oheň, který Anunnakiové vyslali na lidi, a neutralizovat ho. Pak nás lidé začali otevřeně žádat o pomoc a my jsme přicházeli. S novými silami jsme už nedovolili vypalování osad a obilí.

Tehdy Anunnaki přišli s trikem a řekli lidem, že jsme poslové jediného Boha, jeho armáda, ale bylo třeba lidi vyzkoušet a ukázat jim, že je armáda může ochránit před jakýmkoli neštěstím, před jakýmkoli útokem, a tak prý Bůh vypálil města a vesnice, aby vyzkoušel víru lidí. A když viděl, že víra zesílila a strach z Boha se stal velkým, nastal čas vyprávět o armádě andělů a archandělů.

Anunnaki nás tedy před lidmi zařadili do svého týmu. A co je ještě horší, podařilo se jim technicky reprodukovat naše obrazy pomocí hologramu, jak byste řekli za vašich dnů, a sami začali vysílat své projevy k lidem naším jménem.

Lidé byli zmatení, nedokázali rozlišit mezi pravdou a padělkou, vždyť jakákoli záře a jakýkoli obraz vznášející se na obloze jim připadal jako božstvo. Nejasné a zákeřné řeči Anunnaki velmi snadno považovali za pravdivé, vždyť v nich Anunnaki mluvili o vyvolenosti a velikosti jejich národa nad ostatními národy Země a o tom, že Bůh stvořil Zemi jen pro ně i všechna zvířata a rostliny stvořil pro ně a také všechny lidi jiných ras, aby byli jejich otroky a obdělávali jejich pole, jako milovaným a vyvoleným Bohem.

I přestali nás téměř poslouchat, jakmile jsme řekli, že všichni lidé jsou si rovni a že by neměli existovat žádní otroci ani vyvolení. Tehdy nás začali pronásledovat samotní lidé, říkájíce ve svých modlitbách: ‚Vidíme tvá pokušení, Hospodine, ale my jsme silní a nevzdáme se, neboť jsme tebou vyvoleni.‘ To opakovali kněží a lidé následně po nich a dívali se na nás skutečně jako na pokušení seslané Bohem, a jedině když slyšeli řeči o jejich poslání a vyvolenosti - najednou prohlašovali, že jsou to skuteční andělé - poslové Nejvyššího. Nechtěli poslouchat naše řeči, ale s potěšením naslouchali anunnakijským řečem skrze holografické postavy našich obrazů a zapisovali je do svých knih. Stejně tak naslouchali a zapisovali projevy Anunnaki, přilétajících ve ‚slávě Hospodinově‘ - na lodi, která se zde třpytila a předváděla před lidmi ohnivá představení, ukazujících svou sílu a vysílajících hlasitým umělým hlasem ve jménu Boha.

Jednoho dne byly lži anunnakijských hologramů nesnesitelné a my jsme se projevíli současně s nimi. Dříve jsme to dělávali také, ale lidé jim stále naslouchali a mysleli si, že jsme vidiny seslané jejich Pánem, abychom vyzkoušeli jejich víru, bez ohledu na to, co jsme jim povídali. Tentokrát se však stalo, že nám část shromážděného davu začala naslouchat.

Asi bych vám měla říct, že to byly doby tak dávné, že se v biblických zemích ještě proroci nerodili a mnozí nás mohli vidět. Později, když se vibrace planety silně snížily, nás davy lidí nemohly vidět vůbec, ano i ty hologramy Anunnaki nemohli vidět všichni, ale pouze vybraní Anunnaki, které začali považovat za proroky. Skuteční proroci nás také viděli, ale opět byli často zmateni jako zpočátku ty davy lidí.

A tak jednoho dne se Anunnaki vyděsili, že lidé začali místo jejich obrázků naslouchat nám. Rozhodli se tedy zvýšit efekt svého dopadu a nějak, jak říkáte, ‚přečtyračili‘ svou techniku. Na lodi došlo k poruše a oni upustili hlavní instalaci své zbraně, kterou používali k rozsévání strachu, vypalování měst, obilí a stád. Byla to velká archa typu obří truhly nebo sarkofágu se zařízením uvnitř generujícím plazmu. Ne nadarmo se jí také říká ‚archa padlých andělů‘, vždyť skutečně patřila civilizaci těch, kteří propadli temnotě a rozsévají zlo.

Toto zařízení se používalo na hlavní lodi Anunnakiho Jehovy čili JHWH, místního krále Anunnakiů nebo vládce anunnakijské kolonie na Zemi. S oblibou sám přilétal, poučoval lidi a bojoval s námi nad zeměmi starověké Judeje a arabskými prostory. Byla to jeho loď, které lidé říkali ‚Sláva Hospodinova‘. To zařízení na lodi používal také pro rychlou teleportaci na svou základnu pod horou Sinaj. To znamená, že dokáže otevírat časové portály.

JHWH sám nemohl vzít své zařízení, nemohly to udělat ani jeho loutkové hologramy. Naopak, ty okamžitě zmizely, jelikož byly rovněž generovány zařízením. JHWH stačil použít pouze svůj osobní teleportér a odpálit svou loď.

Lidé zvyklí na zázraky svého často krvavého Boha nechápali, když viděli výbuch na obloze. Mnozí při výbuchu zemřeli. Hořící trosky byly rozptýleny do velké

vzdálenosti, ale shořely na prach, a lidé se k nim neodvážili přiblížit. Mysleli si, že je to Boží vůle, aby zazářili v jeho slávě.

Podařilo se nám vzít toto zařízení spolu s archou, do níž bylo vmontováno, a přenést ho do našeho světa.

Ale jakmile jsme to udělali, vibrace v našem světě začaly dramaticky klesat. Jediné místo, kde se tato nebezpečná věc dala uložit, byl váš trojrozměrný svět. Na jiných světech s sebou zařízení neslo nebezpečí a zhoubné účinky destrukce.

Tenkrát jsme se rozhodli projít všechny možné varianty budoucnosti lidstva a přesunout archu v čase do budoucnosti, respektive do jedné z jejích variant, té nejbezpečnější.

Ještě předtím se mi však podařilo zařízení trochu překonfigurovat. Aby se zpomalilo snižování vibrací našeho světa. Podařilo se mi to zařídit tak, aby zařízení mohlo reagovat na změnu prostoru v celé galaxii. To znamená, že kdyby se celá galaxie vzdálila od hranice antisvěta, ke které se přiblížila v době invaze Anunnaki a výstavby jejich kolonie, zařízení by při použití okamžitě uvolnilo všechny své nízké a těžké energie a přitáhlo by k sobě nebyvalou monstrózní silou vše podobné. Zároveň by se zvýšila síla zařízení, a to by se okamžitě teleportovalo do antisvěta spolu s těmi, kteří k němu byli přitahováni. A to bez poškození prostoru. Portál by se okamžitě zabouchl. Ale to se, bohužel, může stát jen tehdy, když se celá galaxie vzdálí od antisvěta.

Do tohoto okamžiku bylo tehdy ještě daleko, ale my jsme se podívali na varianty budoucnosti a nejbližší doba, do které jsme mohli zasáhnout, byla doba života proroka Mohameda. Dále jsme ani my nemohli zasahovat do běhu dějinných událostí, protože varianty vzdálenější budoucnosti se pro nás z našeho světa nevykreslovaly.

Podařilo se mi projít časovým portálem vytvořeným ohnivou silou mého meče do Mohamedovy doby a vynořit se u něj. Jeho čistý duch si toho, bohužel, moc nepamatoval, vtělil se do fyzického těla. A neustále k němu přilétali Anunnaki, diktující posmrtným hlasem různá poselství, údajně jménem Boha či Alláha, jak říkali Arabové. Slyšel však i naše hlasy a neodpuzoval nás, takže mnohé z toho, co zapsal, on slyšel i od nás. Vše shromažďoval jako seslané shůry.

Uspěl a dokonce mě uviděl, sedě v polomeditaci na kamenech v poušti.

Soustředil se na každé slovo a zapsal celý text pokynů pro zacházení s archou. Nemohli jsme mu objasnit, že se jedná o technické zařízení, neboť Mohamedův duch se nacházel ve fyzickém těle té epochy a tímto mozkiem tomu nemohl porozumět. Ale on si vše zapsal a vše vykonal. Neřekl nic ani hologramům, kteří přišli později, jelikož jsme mu řekli, aby o tom až do konce časů více nemluvil ani s námi. Koncem času jsme měli na mysli konec doby temna, tedy momentu, kdy se naše galaxie Mléčná dráha začne vzdalovat od propadnutí se do antisvěta, přičemž se už vzdaluje. Právě tento moment jsme nazvali časem vzkříšení, nebo správněji znovuzrození, ale samozřejmě ne fyzických těl - z masa a kostí, ale časem

znovuzrození světa, Země, Galaxie a duší, které ji obývají, z těžkého stavu zotročení těžkými energiemi pocházejícími z průlomu.

Text tohoto poselství Mohamedovi se dochoval do dnešních dnů díky ruským bojovníkům, kteří ho během křížových výprav zachránili z rukou křížáckých fanatiků. Vy však tento příběh znáte i bez mého vypravování. Stejně jako skutečnost, že tento text byl po staletí uchováván na ruské půdě jako relikvie, přestože byl darován prorokovi islámu.

Ale Mohamed tehdy udělal všechno přesně, nejenže sepsal text, ale také zakopal samotnou archu s námi přeprogramovaným zařízením Anunnaki, mluvíc vaším moderním jazykem, na správném místě. Na místě nejstaršího krystalu civilizace z čertogu velbloudů - předků civilizace Arábie (viz téma: Záhady civilizace starověké Arábie).

A potom postavili největší mešitu v Mekce na místě, kde byla uložena archa, a na místě posledního odpočinku tohoto velkého krystalu.

Po staletí uchovávala archu, i naše pečeti, a nikdo je nebyl schopen zlomit, dokonce ani Anunnaki.

Pro nás uplynul jen okamžik, ale vy jste měli čas napsat svými životy vlastní verzi historie planety a civilizace. A ten čas nadešel. Neudělali jsme tenkrát chybu, když jsme tu archu poslali proroku Mohamedovi. On i jeho následovníci ji dokázali uchránit, a to i navzdory Anunnaki obludnému překrucování starodávných spisů od civilizace, která ten krystal z hvězd přinesla.

A vaše dny nadešly. Galaxie se vzdaluje od průlomu. Cestuje propastí kosmu stále dál a dál od něj. Prostor změnil vlastnosti potřebné pro tuto archu.

Přišel čas, ačkoli se ho JHVH nedožil. Jeho tělo se rozpadlo a jeho vědomí, zapsané na kovové destičce, se zmocnil jiný Anunnaki, tentýž, který se usídlil v podzemní zemi Agarta s východem do ní v Antarktidě. Té země, do níž se snažili dostat Němci v čele s Hitlerem, vedeni zednáři a klany kněží, vesměs stejných, vedoucích svůj původ od černých kněží Atlant'anů, kteří uctívali JHWH, a od kněží Židů (viz téma: Zákeřnost země Agarty aneb tajemství Antarktidy).

Nový Pán Agarty nevěděl, že archa byla přeprogramována. Ale už je pozdě něco zjišťovat. Ted' už to ví, vždyť mu archa byla doručena.

Požadoval její nalezení od vašich mocipánů, které jste nazvali 'elitou', od králů a vládců peněz na Zemi. Vždyť je přesvědčen, že nyní převzal moc nad touto planetou a implantoval do sebe vědomí minulého vládce (JHWH) a přidal ho ke svému vlastnímu.

Nyní se mu tajně přijíždějí poklonit do přijímacích komnat na základně ukryté v antarktickém ledu.

Dožadoval se urychleně najít a přivést archu, jako patřící jeho civilizaci. Sám se rozhodl, že pokud najde a získá archu, která patřila JHVH, získá jakousi superschopnost a pomocí tohoto starobylého zařízení otevře portál do jiných světů

pro nová dobývání, a hlavně se bude moci zbavit metropole z Nibiru. Formálně je stále podřízen Anunnaki vládnoucím v systému Nibiru. Ale jako vždy mají všichni temní vládci svůj vytoužený sen - stát se jediným vládcem. Pán Agarty tajně sní nejen o vymanění se z pod nadvlády Nibiru, ale také, že si metropoli podřídí.

Aby mohla archu získat, ‚elita‘ pozemských finančních magnátů a někteří potomci králů nejprve na Východě dosadili potřebné lidi k moci. A to je něco, co se nedá udělat tak rychle. Pán čekal celá léta.

A tak nastaly dny, kdy byly zahájeny vykopávky ve starověkém chrámu, a dokonce i přes hadždž a množství lidí, které přišlo.

Ten, kdo nařídil kopání, nevěděl, že je to tak nebezpečné. Hrubou silou strojů se snažili archu vytáhnout. A tu se v prastaré arše spustilo zařízení a plazmový výron sežehl lidi. Nic je však nemohlo zastavit. Znovu to zkusili hrubou silou, a tenkrát obrovský ohnivý proud sežehl tisíce lidí... A dokonce i tohle se podařilo utajit, svalili vinu na tlačeničky mezi poutníky.

Teprve po těchto obětech otevřeli starověké spisy a přečetli si, že byly dány návody, jak s tímto artefaktem zacházet. Poté se obrátili na vás v Rusku, navzdory rozdílům ve víře, a dokonce i v politice. Vždyť vy jste ten starověký text měli v držení. A ve Vatikánu měli jen část spisů.

Když se jim podařilo posbírat a přečíst písemnosti ve starověkém jazyce nad archou, teprve pak ji mohli odlepit od země a přenést na jiné místo. Tam však, v tom písmu, které bylo předáno Mohamedovi, bylo řečeno, že je třeba provést ještě jeden obřad, aby se odstranilo poslední nebezpečí. I ten byl proveden před odevzdáním Pánovi Agarty.

To bylo už provedeno v ruském kostele tam, v Antarktidě, a aniž by o tom věděli, aktivovali archu a sesouladili ji s proudy kosmického plazmatu nové doby, sesouladili ji s jádrem galaxie, odcházejícím od okraje propasti do antisvěta.

Ted' už o tom lze hovořit, vždyť archa už byla předána Pánovi Agarty, a ten všechno pochopil. Kdyby to věděl dříve, nikdy by si ji takovou nevzal. A ted' už nemůže nic dělat. A nemůže ten artefakt zničit, poněvadž pak by se on i celá Agarta okamžitě propadli do svého antisvěta, a nemůže ho ani použít, jelikož jakékoli jeho použití by vedlo k tomu, že každý, kdo odpovídá vibracím světů temnoty, by se při zapnutí prastarého zařízení okamžitě teleportoval do své černé ‚domoviny‘ v antisvětě, aniž by se vytvořil obrovský portál. Tedy každý svým způsobem, ale všichni současně. A také ho nemůže znovu dát lidem. Bojí se, že by zařízení sami zapnuli.

Pak přijde to, co jste nazvali ‚Velký soudný den‘ - a každý se ocitne ve svém světě podle svých vibrací. A miliony lidí prostě zmizí, vypaří se, nebo spíše propadnou do temných světů, vždyť se svými neřestmi jim teprve nyní mohou vyhovět. Do jejich černého světa však spadnou i všichni obyvatelé Agarty. Proto to Pán nemůže dopustit a sám tuto pro svůj svět minu ‚obdivuje‘. Nemůže se jí ani dotknout, aby nespustil proces.

Čas se však pohybuje - Galaxie letí kosmickým prostorem. A až kosmický éter prostoru dosáhne potřebné úrovně, zařízení se samo spustí. Vždyť kosmické síly jsou neúprosné, a my jsme to tehdy propočítali a plán se naplní. Ale nespěchejte, vždyť kosmos má svou vlastní rychlost. Galaxie se nemůže přes noc posunout o tolik, aby se proces spustil. A ani vaše roky pro to nic neznamenaají. Nečekejte na ,soudný den' zítra nebo za měsíc či rok. Všechno bude, ale všechno má svůj čas. Zatím doufají, že na trůn vládce Země dosadí Antikrista, či spíše náměstka Pána Agarty, čímž se naplní dávné spisy.

Vždyť Pán nechce věřit, že je tentýž Mashiach nebo Antikrist. A tisíc let uběhlo od doby, co se zakopal v Agartě, ještě za života JHVH. A to znamená, že jeho tisíciletá vláda skončila... třebaže byla tajná a v boji s JHWH nekonečná. Pouze jedno století vládl bez dohledu JHWH, a to ještě pod dohledem vševidoucího Oka z Nibiru, které je pouhým technickým zařízením.

My však víme to, že se tak snadno nevzdá, a proto jsme my a mnozí poslové z hvězdných civilizací, kteří přinášejí světlo, připraveni na rozhodující bitvu. Jenže my všichni chceme, aby tato bitva neroztrhala planetu a prastaré Slunce a neotevřela portál do jiných světů, vždyť právě v to Pán doufá, že místo sebe pošle váš svět do pekla nebo ho spálí do základů. Mezitím chce sám proniknout tím rozbitým portálem do světlých světů a šplhnout si u Satanaela neboli Lucifera, jak mu říkáte. Ví, že mu k tomu pomůže snad jen Luciferova moc, kterou čerpá z díry světů (viz téma: Příběh Luciferova pádu).

Proto znovu a znovu tlačí na lidi, nazývající se ,elitou', aby na Zemi organizovali války, které by zabránily vzestupu vesmírných vibrací a nedopatřením vyhodily do povětří polovinu světa a otevřely portál, nebo aby lidé sami otevřeli portál pomocí urychlovačů nebo ještě svou vědou, k čemuž je nabádá a dává jim technologie Agarty. Nu, možná mu nevdí postavit do čela pozemské vlády loutku a pomocí své magie a technologií na ni hodit svůj obraz, jako to dělají čarodějové, kteří se snaží své hříchy pověsit na jiné a resetovat karmu. Tím však jen oddaluje čas zúčtování za hříchy. Ale je jako čarodějové, kteří se rádi chytají stébla. Proto si připravují loutku - marionetu Antikrista - neboli Mashiacha, možná také proto, že svými kouzly mohou ještě urvat alespoň tisíc let. Všichni chtějí ošidit zákony Univerza.

Jejich pokusy zastavit velký běh galaxie jsou však marné. Nový prostor spálí jejich magii a vše postaví na své místo. A my jsme tady, aby se to všechno podařilo... Jsme tady, aby se silám temnoty nepodařilo prolomit portál.

Nemůžeme však zachránit ty, kdo si přejí padnout. Nikdo nemůže odstranit vaše neřesti a tíhu dávných skutků. Oddávající se svým neřestem, bojujete nyní na straně nepřítele a proti nám. Vždyť každá energie neřesti, energie hříchu je pro ně potřebná jako vzduch, aby snižovala vibrace a zadržovala starodávnou archu od jejího předurčení. Také tam velmi potřebují energii pýchy. A když si najednou představíte, že vy sami nějak zvyšujete vibrace prostoru nad celou Zemí a myšlenkami ničíte ty Anunnaki, démony, reptiloidy a podobné svou osobní silou, bude jim velmi dobře. Energie takové pýchy, kdy se člověk najednou rozhodne, že

otáčí světy a pohybuje galaxiemi - potřebuje nejen Pán Agarty, ale i sám Lucifer, aby prolomil portál do vyšších světů. Tím spíše, že tito lidé, jsou tak pyšní, často nepřekonal ani své vlastní neřesti. Jak mohou s nimi zvyšovat vibrace planety, když v sobě mají velkou pýchu, podrážděnost nebo hněv a se sousedkou se hádají jen tak pro nic za nic... Sami mají nízké vibrace, ale myslí si, že musí plnit poslání bohů.

Ale nevědomost pomůže lidem uvěřit, že svou silou pohybují galaxiemi. Nedokážou-li to technické civilizace vyšších světů, nedokážou-li to jógické civilizace vyšších světů, nedokážeme-li to udělat nebo urychlit my, pak nevědomost a pýcha člověka může člověku namluvit, že on - zrníčko písku ve vesmíru - to dokáže. Člověk nemůže pochopit, že andělé jsou také zrníčka písku a bohové jsou také zrníčka písku, a učitelé a proroci jsou také zrníčka písku, a dokonce i duchové galaxií jsou jen zrníčka písku!

Jedině síly univerza, síly Absolutna to mohou dokázat. Ale dětinské vědomí tehdy bude opět pištět a křičet na Absolutno, aby urychlilo události, aniž by chápalo všechna měřítká a rychlosti a skutečnost, že Absolutno je nevědomé a všechny procesy, které v něm probíhají, jsou stejné a nikdo a nic je nemůže ani urychlit, ani zpomalit, ani zrušit! A Lucifer a jeho hierarchové, ať už ve své pýše klesnou sebevíc, s tím nebudou schopni nic udělat, leda vizualizovat své iluze v zrcadlech antisvěta a klamat sami sebe.

Dětinská mysl mnoha lidí, dokonce i těch, kteří hledají pravdu a chtějí světlo, chce pohádky, chce superhrdiny a rychlé změny kulís v kině. A za tím vším nechtějí vidět detaily a maličkosti svého života, kde je místo pro skutečné výkony, výkony boje nad sebou samými, vítězství nad svými neřestmi. A právě tyto skutečné hrdinské činy připravují Anunnaki a dokonce i Lucifera o hlavní palivo jejich životaschopnosti. Pouze každodenní život bez neřestných tužeb, život podle svědomí a spravedlnosti je skutečnou cestou a smyslem bojovníka světla nyní na Zemi, a ne podomácku pěstované rituály, jejichž cílem je údajně zvýšit vibrace planety. Nejsou to rituály, ale čistý život, který zvyšuje vibrace.

Ano, v dávných dobách rituály prováděly, ale pouze ti, kteří měli skutečně vysoké vibrace, a neuvažovali tak o sobě ve své pýše. Současní ,kněží' si o sobě myslí, že mají poslání světla - svou pýchou pouze krmí temné síly a brání nám v našem boji.

Skutečný světloňos nikdy nebude všude hlásat, že nese poslání světla, zvláště v době této velké války. Praví bojovníci světla nikdy nebudou vychloubačně vykřikovat před nepřítelem a hlavně před sebou navzájem, jak jsou silní. Skuteční bojovníci, kteří zvítězili - častěji se vydávali do týlu nepřítele a plnili své poslání, přičemž se drželi v utajení.

Válka se zákeřnou temnotou je přesně taková. Zákeřnost temných sil nutí k takovým akcím, a otevřená válka je jim jen ku prospěchu. Otevřený boj povede pouze k průlomu temnoty do světů světla, a to s využitím naivity a otevřenosti, a hlavně dětinskosti vnímání neprobuzených vědomí. To je trpká zkušenost této

velké bitvy o naši Galaxii a Sluneční soustavu, trvající tisíce a tisíce vašich let, od dob invaze Lucifera.

A pokud si někdo začne uvědomovat, že neřestné touhy naplňují mocí stroje a zařízení vetřelců světů, a hlavně začne žít tak, aby je do sebe nevpustil - stane se skutečným bojovníkem světla. To je vaše skutečné poslání, ke kterému se vás snažíme přivést, abyste se stali skutečnými bojovníky a našimi pomocníky v této poslední bitvě.“ - zahřměl hlas zářivého archanděla a vyšlehl nejjasnější záblesk. Zůstalo jen bílé světlo, a nic jiného...

Ale pak se zase objevily nějaké obrysy forem...

A teď už plamen svíce plápolá, odráží se v očích hlubokých, v očích anděla „Zlaté Vlasy“ ... Plápolá oheň před ikonou...

Rám ikony se však rozhrnul a objevily se ty samé hory, a v dálce na jedné z vrcholů září světlo, a obrovský jezdec na koni... Svjatogor - ochránce naší země...

Zapsala Valeria Kolcova 31.10.19

PS:

Události v Mekce 11. září 2015

Události v Mekce 11. září 2015

„Admiral Vladimirkij“ v přístavu Džidda v Saúdské Arábii

Kostel Nejsvětější Trojice v Antarktidě

Patriarcha Kirill v Antarktidě

11. listopadu 2016, John Kerry v Antarktidě